

UOHSX00DFKZF

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka:

ÚOHS-R0076/2020/VZ

Číslo jednací:

ÚOHS-20003/2020/322/BVÍ

Brno: 1. července 2020

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 15. 4. 2020, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, jež podal zadavatel –

- **Mendelova univerzita v Brně**, IČO 62156489, se sídlem Zemědělská 1665/1, 613 00 Brno,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 31. 3. 2020 sp. zn. ÚOHS-S0078/2020/VZ, č. j. ÚOHS-09894/2020/531/MKe, vydanému ve správním řízení vedeném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Ekonomický, mzdový a personální informační systém pro Mendelovu univerzitu v Brně**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 30. 12. 2019 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 2. 1. 2020 pod ev. č. Z2019-038608, ve znění opravy uveřejněné dne 6. 1. 2020, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 3. 1. 2020 pod ev. č. 2020/S 002-001760, ve znění opravy uveřejněné dne 7. 1. 2020 pod ev. č. 2020/S 004-005520, jehož dalším účastníkem je navrhovatel –

- **MAGION system, a.s.**, IČO 25872818, se sídlem Jiráskova 1252, 755 01 Vsetín,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. a) a § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

I.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 31. 3. 2020 sp. zn. ÚOHS-S0078/2020/VZ, č. j. ÚOHS-09894/2020/531/MKe

r u š í m

a věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

II.

Z moci úřední v souladu s § 61 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů **nařizuji** toto

p ř e d b ě ž n é o p a t ř e n í :

Zadavateli – Mendelova univerzita v Brně, IČO 62156489, se sídlem Zemědělská 1665/1, 613 00 Brno – **se ukládá zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení na veřejnou zakázku** s názvem „Ekonomický, mzdový a personální informační systém pro Mendelovu univerzitu v Brně“ zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 30. 12. 2019 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 2. 1. 2020 pod ev. č. Z2019-038608, ve znění opravy uveřejněné dne 6. 1. 2020, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 3. 1. 2020 pod ev. č. 2020/S 002-001760, ve znění opravy uveřejněné dne 7. 1. 2020 pod ev. č. 2020/S 004-005520, a to **až do pravomocného skončení správního řízení vedeného Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pod sp. zn. ÚOHS-S0078/2020/VZ.**

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Mendelova univerzita v Brně, IČO 62156489, se sídlem Zemědělská 1665/1, 613 00 Brno (dále jen „**zadavatel**“) – jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 4 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“¹), uveřejnil ve Věstníku veřejných zakázek dne 2. 1. 2020 pod ev. č. Z2019-038608 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 3. 1. 2020 pod ev. č. 2020/S 002-001760 oznámení

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení, v daném případě ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 zákona ve spojení s § 273 zákona.

o zahájení otevřeného zadávacího řízení pro veřejnou zakázku s názvem „Ekonomický, mzdový a personální informační systém pro Mendelovu univerzitu v Brně“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).

2. Z bodu IV.2.2) oznámení o zahájení zadávacího řízení pro veřejnou zakázku vyplývá, že zadavatel stanovil lhůtu pro podání nabídek do 20. 1. 2020 do 14:00 hod., přičemž tato lhůta byla následně prodloužena do 24. 1. 2020 do 14:00 hod.
3. Dne 24. 1. 2020 v 11:25 hod. obdržel zadavatel od navrhovatele – MAGION system, a.s., IČO 25872818, se sídlem Jiráskova 1252, 755 01 Vsetín (dále jen „**navrhovatel**“) – námitky z téhož dne proti zadávací dokumentaci veřejné zakázky. Rozhodnutím ze dne 4. 2. 2020, které bylo navrhovateli doručeno téhož dne (dále jen „**rozhodnutí o námitkách**“), zadavatel podané námitky odmítl. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o jím podaných námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 14. 2. 2020 návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „**návrh**“) u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jakožto u orgánu příslušného podle ustanovení § 248 zákona k výkonu dozoru nad zadáváním veřejných zakázek. Dnem, kdy Úřad návrh obdržel, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0078/2020/VZ.

II. **Napadené rozhodnutí**

4. Dne 31. 3. 2020 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0078/2020/VZ, č. j. ÚOHS-09894/2020/531/MKe (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jímž rozhodl o tom, že zadavatel při zadávání veřejné zakázky stanovil zadávací podmínky v rozporu se zásadou transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 zákona, když v čl. 6. „Požadavky na splnění kvalifikace“, bodě 6.5 „Technická kvalifikace“ zadávací dokumentace stanovil požadavek na prokázání technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. b) zákona spočívající v doložení minimálně čtyř významných služeb, a to minimálně dvou služeb, jejichž předmětem byla dodávka a implementace ekonomického informačního systému včetně zajištění následné servisní podpory, přičemž alespoň jedna služba musela být ve finančním objemu minimálně 1 500 000,- Kč bez DPH a jedna služba musela být ve finančním objemu minimálně 1 000 000,- Kč bez DPH, a dále minimálně dvou služeb, jejichž předmětem byla dodávka a implementace personálního a mzdového systému včetně zajištění následné servisní podpory s tím, že každá z těchto služeb musela být v minimálním finančním objemu 3 000 000,- Kč bez DPH, přičemž v rozhodnutí o námitkách uvedl, že nevyloučil možnost prokazovat jednotlivé významné služby prostřednictvím integrovaného informačního systému, který v sobě zahrnuje jak ekonomický informační systém, tak personální a mzdový systém a dodavatel tak může danou referenci spočívající ve zkušenosti s integrovaným systémem uplatnit jak ve vztahu k požadavku na ekonomický informační systém, tak personální a mzdový systém v požadovaných finančních objemech, což však explicitně z dotčené zadávací podmínky nevyplývá, neboť v tomto bodě zadávací dokumentace je výslovně uveden požadavek na předložení minimálně čtyř významných služeb. Dle výroku I. napadeného rozhodnutí bylo tedy nutno považovat předmětnou zadávací podmínku

spočívající ve způsobu prokazování technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. b) zákona podle bodu 6.5 „Technická kvalifikace“ zadávací dokumentace za netransparentní.

5. Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele Úřad výrokem II. napadeného rozhodnutí zrušil zadávací řízení pro veřejnou zakázku podle § 263 odst. 3 zákona.
6. Výrokem III. napadeného rozhodnutí Úřad zadavateli v souladu s § 263 odst. 8 zákona uložil zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku až do pravomocného skončení správního řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S0078/2020/VZ ve věci návrhu navrhovatele.
7. Dále Úřad výrokem IV. napadeného rozhodnutí uložil zadavateli povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000,- Kč podle § 266 odst. 1 zákona v návaznosti na § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb., o stanovení paušální částky nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejných zakázek.
8. V souvislosti s výrokem I. napadeného rozhodnutí Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že předmětný požadavek zadavatele dle bodu 6.5 zadávací dokumentace nebylo možné interpretovat jinak než tak, že zadavatel striktně požaduje předložení alespoň čtyř významných služeb, z nichž minimálně dvě se týkaly poskytnutí ekonomického informačního systému (dále jen „EIS“) a jejich následné podpory a minimálně dvě z nich se týkaly poskytnutí personálního a mzdového informačního systému (dále jen „PAMS“) a jejich následné podpory, čili předložení seznamu významných služeb „2+2“. Takto nastavený způsob prokazování kritéria technické kvalifikace Úřad tedy vyložil tak, že pokud dodavatel nepředloží alespoň čtyři významné služby, pak nebude zadavatel splnění jeho kvalifikace považovat za prokázané.
9. Z výkladu posuzované zadávací podmínky učiněného zadavatelem v jeho rozhodnutí o námitkách však dle Úřadu následně vyplynulo, že za situace, že by příslušný dodavatel předložil „integrovanou“ významnou službu, čili službu osvědčující realizaci EIS i PAMS jako jeden celek, přičemž taková služba by ve vztahu ke každému z předmětných informačních systémů splňovala podmínku týkající se minimálního finančního objemu, pak by zadavatel takovou službu započítal samostatně jako významnou službu spočívající v poskytnutí EIS a samostatně jako významnou službu spočívající v poskytnutí PAMS. Taková významná služba by se tak pro účely prokázání technické kvalifikace vnitřně „rozpadla“ na dvě jednotlivé významné služby. Za takové situace by dodavateli k prokázání splnění kritéria technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. b) zákona teoreticky postačovalo předložení dvou těchto „integrovaných“ významných služeb. Zadavatel přitom na tomto výkladu přezkoumávané zadávací podmínky setrval i ve svém vyjádření k návrhu, kde mj. uvedl, že pokud by navrhovatelem předložená „integrovaná“ významná služba splňovala další požadavky zadavatele, započítal by ji zadavatel jak u požadované reference na EIS, tak i u požadované reference na PAMS.
10. Úřad tedy uzavřel, že pokud takový výklad zadavatele, obsažený v rozhodnutí o námitkách, nekoresponduje s výkladem této zadávací podmínky dle znění zadávací dokumentace, v níž je explicitně stanoveno, že zadavatel vyžaduje k prokázání tohoto kritéria technické kvalifikace předložení minimálně čtyř významných služeb, je posuzovaná zadávací podmínka netransparentní, a tudíž rozporná se zákonem.

11. S ohledem na skutečnost, že Úřad na základě předložené dokumentace o zadávacím řízení učinil závěr o tom, že zadavatel při zadávání veřejné zakázky porušil zákon, jelikož stanovil zadávací podmínky v rozporu se zákonem, v důsledku čehož Úřad zrušil zadávací řízení, považoval Úřad za nadbytečné zabývat se ostatními argumenty navrhovatele. Šetření dalších skutečností uvedených v návrhu by nemohlo mít na výsledek rozhodnutí Úřadu vliv. Pokud tedy Úřad dospěl k závěru, že důvod pro uložení nápravného opatření existuje, bylo zkoumání existence dalších důvodů, jež by případně vedly k přijetí téhož nápravného opatření, nadbytečné.

III. Rozklad zadavatele

12. Proti napadenému rozhodnutí podal zadavatel rozklad, který byl Úřadu doručen dne 15. 4. 2020. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 31. 3. 2020. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

13. Zadavatel považuje napadené rozhodnutí za nezákonné a nepřezkoumatelné. Navrhovatele označuje za notorického stěžovatele a jeho námítky za účelové. Dále zadavatel poukazuje na skutečnost, že před zahájením zadávacího řízení pro veřejnou zakázku provedl podrobné předběžné tržní konzultace za účelem nastavení veškerých zadávacích podmínek tak, aby nemohlo dojít k diskriminaci potenciálních dodavatelů za současné přiměřenosti těchto podmínek.
14. Úřad v napadeném rozhodnutí však dle názoru zadavatele zcela odhlédl od skutečnosti, že navrhovatel se ke sporným požadavkům zadavatele v rámci předběžných tržních konzultací nijak konkrétně nevyjádřil, a to ani na opakovanou žádost zadavatele, čímž účel a cíl těchto konzultací zcela zmařil. Současně měl Úřad pominout i argumentaci zadavatele vztahující se k účelovému postupu navrhovatele, který podal své námítky proti zadávací dokumentaci pouhou hodinu před koncem běhu lhůty pro podání nabídek.
15. Závěry napadeného rozhodnutí ohledně netransparentnosti vymezení požadavků na prokázání splnění technické kvalifikace zadavatel odmítá a považuje je za nezákonné, věcně nepodložené a přehnaně formalistické.
16. Zadavatel je přesvědčen, že ze samotného znění čl. 6.5 zadávací dokumentace je zřejmé, že zadavatel nevyloučil možnost prokazovat požadavky na jednotlivé významné služby prostřednictvím integrovaného informačního systému, přičemž zadavatel v zadávací dokumentaci deklaroval, že je pro něj důležité prokázání požadovaných zkušeností s realizací příslušné části plnění bez ohledu na to, v jaké referenční zakázce ji dodavatel získal. Pokud tedy dodavatel poskytl požadované významné služby v příslušném finančním objemu, mohl dle zadavatele pro prokázání této části kvalifikace své zkušenosti uplatnit (ať už v rámci jedné či více referenčních zakázek). Zadavatel je přesvědčen, že tato skutečnost vyplývá z povahy věci, a nebylo ji tedy nutné v rámci zadávacích podmínek výslovně potvrzovat.
17. Na podporu své argumentace zadavatel odkazuje na předchozí rozhodovací praxi Úřadu, která při výkladu požadavků na kvalifikaci dle jeho názoru doposud zohledňovala faktickou a nikoli formalistickou stránku věci.

18. Úřad dle zadavatele nerefletoval běžnou praxi v zadávacích řízeních, kdy dodavatelé standardně předkládají tzv. integrované reference, aniž by jakkoli rozporovali, že taková možnost prokázání splnění požadavků zadavatele není v zadávacích podmínkách výslovně připuštěna.
19. Zadavatel odmítá tvrzení Úřadu o tom, že výklad zadávací dokumentace byl dotvářen až v jeho rozhodnutí o námitkách navrhovatele, přičemž jeho argumentace v tomto rozhodnutí dle jeho názoru jednoznačně odpovídá znění zadávací dokumentace.
20. Dále zadavatel poukazuje na skutečnost, že navrhovatel po celou dobu běhu lhůty pro podání nabídek nepožádal o žádné vysvětlení zadávací dokumentace, což opět dle názoru zadavatele svědčí o účelovosti jeho námitek, resp. návrhu.
21. Zadavatel je tedy toho názoru, že Úřad případ nesprávně posoudil, když závěry napadeného rozhodnutí postavil na čistě formalistickém výkladu zadávací dokumentace, aniž by zohlednil konkrétní okolnosti posuzovaného případu, jakož i materiální stránku sporného požadavku. V této souvislosti zadavatel poukazuje na rozsudek Krajského soudu č. j. 62 Ca 17/2006-116 ze dne 4. 10. 2006, resp. na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-389/92.
22. Zrušení zadávacího řízení pro veřejnou zakázku ze strany Úřadu považuje zadavatel za nezákonné a odporující základním zásadám správního řízení, jakož i zásadě proporcionality a na podporu svých závěrů podává rozbor této zásady.
23. Úřad v napadeném rozhodnutí podle názoru zadavatele překročil hranice přiměřeného přezkumu, když své závěry o netransparentnosti zadávacích podmínek postavil pouze na ničím nepodložených tvrzeních navrhovatele, aniž by zadávací podmínky objektivně posoudil z odborného a materiálního hlediska a aniž by zohlednil další relevantní skutečnosti. Z tohoto důvodu napadené rozhodnutí shledává zadavatel nezákonným.
24. Dále zadavatel uvádí své argumenty ohledně tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Je přesvědčen, že se Úřad nevypořádal se všemi skutečnostmi, které byly obsahem návrhu a předurčovaly tak rámeček přezkumu ze strany Úřadu.
25. Vzhledem k tomu, že se Úřad v napadeném rozhodnutí zabýval pouze námitkami navrhovatele souvisejícími s nastavením požadavků zadavatele na prokázání splnění technické kvalifikace, jednal v rozporu se zásadou procesní ekonomie a současně v rozporu s požadavky, které zákon klade na povinné obsahové náležitosti správního rozhodnutí. Zadavatel v této souvislosti předkládá analogii s rozhodováním ve správním soudnictví a poukazuje na relevantní rozsudky Nejvyššího správního soudu. Dle zadavatele by se měl Úřad autoritativně vypořádat se všemi skutečnostmi, které jsou předmětem sporu mezi zadavatelem a navrhovatelem a odstranit tak pochybnosti, které mezi nimi mohou i nadále přetrvávat, neboť jinak zůstává zadavatel v nejistotě o tom, zda jsou ostatní podmínky zadávací dokumentace v souladu se zákonem či nikoli (jak tvrdí navrhovatel). Úřad dle zadavatele nepostupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, jak požaduje zásada procesní ekonomie dle § 6 odst. 2 věty první správního řádu.

Závěr rozkladu

26. Zadavatel v závěru rozkladu požaduje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání s tím, aby náležitě přezkoumal a rozhodl v celém rozsahu podaného návrhu, zda došlo k naplnění důvodů pro uložení nápravného opatření.

IV. Řízení o rozkladu

27. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

28. Po projednání věci rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, předseda Úřadu podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání, s právními předpisy, jakož i jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
29. Úřad tím, že v napadeném rozhodnutí rozhodl tak, jak je výše uvedeno, rozhodl v rozporu se zákonem, neboť výrok I. napadeného rozhodnutí nelze ve vztahu k zadávací dokumentaci učinit, když sporné ustanovení zadávací dokumentace tvrzenou vadou netransparentnosti v tom pojetí, jak uzavřel Úřad v napadeném rozhodnutí, netrpí. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které předseda Úřadu přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci Úřadu k novému projednání

V. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí

30. Na úvod odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu je třeba uvést, že spornou otázku mezi účastníky správního řízení představuje výklad bodu 6.5 zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku, v němž je uveden požadavek na prokázání splnění technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. b) zákona takto: „Zadavatel požaduje, aby dodavatel v posledních 5 letech realizoval minimálně 4 služby:

1. Zadavatel požaduje, aby dodavatel v posledních 5ti letech realizoval minimálně 2 služby, jejichž předmětem byla dodávka a implementace ekonomického informačního systému včetně zajištění následné servisní podpory, přičemž alespoň jedna služba musí být ve finančním objemu minimálně 1,5 mil. Kč bez DPH a jedna služba musí být ve finančním objemu minimálně 1 mil. Kč bez DPH.

2. Zadavatel požaduje, aby dodavatel v posledních 5ti letech realizoval minimálně dvě služby, jejichž předmětem je dodávka a implementace personálního a mzdového systému, včetně zajištění následné servisní podpory, každá služba musí být v minimálním finančním objemu 3 mil. Kč bez DPH. (...)

Dodavatel prokáže splnění shora uvedené technické kvalifikace předložením seznamu celkem 4 (čtyř) významných služeb, které musí splňovat podmínky uvedené výše v tomto odstavci“.
(...)

31. Ve svém rozhodnutí o námitkách zadavatel v této souvislosti uvedl, že „nastavením technické kvalifikace ani nevyloučil možnost prokazovat jednotlivé služby prostřednictvím integrovaného informačního systému zahrnujícího jak ekonomický informační systém, tak i mzdový a personální informační systém. Ze znění čl. 6.5 zadávací dokumentace je zřejmé, že pokud by dodavatel předložil významnou službu realizovanou v relevantním období, z jejíhož popisu by bylo zřejmé, že se týkala jak ekonomického informačního systému,

tak i PAMS, a to v požadovaných finančních objemech, zadavatel by kvalifikaci považoval za splněnou“.

32. Úřad v napadeném rozhodnutí v této souvislosti uzavřel, že výklad dotčeného ustanovení zadávací dokumentace podaný v rozhodnutí o námitkách (tedy pravidlo, že by k prokázání splnění této části kvalifikace mohlo být předloženo méně referenčních služeb než čtyři) ze zadávací dokumentace nevyplývá, a tudíž že se jedná o netransparentní zadávací podmínku.
33. Předseda Úřadu je však toho názoru, že takový závěr, nelze ve vztahu k zadávací dokumentaci učinit, neboť sporné ustanovení zadávací dokumentace tvrzenou vadou netransparentnosti v tom pojetí, jak uzavřel Úřad v napadeném rozhodnutí, netrpí.
34. Pokud jde o teoretická východiska zásady transparentnosti dle § 6 zákona, v nyní projednávané věci není sporu o tom jejím aspektu, který se vztahuje k zajištění odpovídajícího způsobu zveřejnění zahájení zadávacího řízení pro veřejnou zakázku za účelem zajištění co nejširší účasti relevantních dodavatelů. Úřad totiž shledal porušení této zásady ze strany zadavatele při vymezení a následném výkladu zadávací dokumentace, což jsou otázky spadající pod pojetí zásady transparentnosti ve smyslu požadavku na co možná nejvíce čitelné, srozumitelné a kontrolovatelné postupy zadavatele v průběhu zadávacího řízení (konkrétně stanovení zadávacích podmínek). Ustálená rozhodovací praxe správních soudů se ustálila na výkladu pojmu zásady transparentnosti v tom smyslu, že k jejímu porušení dochází tehdy, *„pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele“* (blíže srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 45/2010-159 ze dne 15. 9. 2010 či rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 55/2010-173 ze dne 15. 12. 2010). Zásada transparentnosti v tomto pojetí tedy zadavatele zavazuje k tomu, aby veškerá pravidla ovládající zadávací řízení byla stanovena jasným, přesným a jednoznačným způsobem v oznámení veřejné zakázky nebo zadávací dokumentaci, aby jednak všichni přiměřeně informovaní dodavatelé při vynaložení běžné péče mohli rozumět jejich přesnému významu a interpretovat je shodně a jednak aby zadavatel byl schopen ověřit, zda podané nabídky splňují kritéria příslušné zakázky (blíže srov. rozsudek Soudního dvora EU ze dne 29. 4. 2004 ve věci C-496/99 P, Komise Evropských společenství proti CAS Succhi di Frutta SpA, odst. 111). Ačkoli se jedná o závěry učiněné ve vztahu k úpravě postupů zadavatele vymezené v zákoně č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, je předseda Úřadu přesvědčen, že takový výklad lze aplikovat i na posouzení šetřené věci, neboť prostřednictvím zákona nedošlo ke změně pojetí zadávací dokumentace, ani základních zásad zadávání veřejných zakázek.
35. Obecně lze k otázce výkladu zadávací dokumentace uvést, že zadávací dokumentace představuje soubor ustanovení, která zakotvují jednotlivé zadávací podmínky ve smyslu pravidel ovládajících zadávací řízení. Pro zodpovězení otázky, jaké zadávací podmínky zadavatel stanovil, je rozhodující znění zadávací dokumentace, modifikované eventuálně jejími změnami, doplněními či vysvětleními dle § 36 odst. 7 zákona, resp. § 99 a 98 zákona, pokud mají materiálně charakter změny. Naproti tomu, následné postupy zadavatele v zadávacím řízení (např. rozhodnutí o námitkách a jeho odůvodnění), při nichž se zadavatel zadávacími podmínkami jen řídí, tedy vyvozuje z nich pro sebe či účastníky zadávacího řízení

určité důsledky, zásadně nepředstavují právní jednání, jehož účelem by bylo měnit zadávací podmínky. Nevyplývá-li z takových následných postupů něco jiného, lze na ně pohlížet pouze jako na akty aplikace zadávacích podmínek. Při zjišťování zadávacích podmínek je třeba mít na zřeteli, že pramenem zadávacích podmínek je zadávací dokumentace. Z ní plynou zadávací podmínky, kterými je zadavatel při svém následném postupu vázán. K aktům aplikace zadávacích podmínek je proto při výkladu zadávací dokumentace třeba přihlížet toliko podpůrně. Zadavatelův závěr o tom, jaké jsou zadávací podmínky, aplikovaný při jeho následném postupu v zadávacím řízení musí totiž korespondovat s tím, co bylo jako zadávací podmínka zjištěno ze zadávací dokumentace, jinak by zadavatel překračoval pravidla, která si pro zadávací řízení sám nastavil. Dostane-li se takovýto následný výklad zadavatele do přímého střetu se zadávací dokumentací, jak se tomu stalo ostatně i v šetřeném případě, bude jej zpravidla nutno posoudit jako výklad nesprávný a nebude možno o něm uvažovat tak, že by vypovídal o skutečné podobě zadávacích podmínek.

36. Předseda Úřadu je přesvědčen, že bod 6.5 zadávací dokumentace, na jehož tvrzené netransparentnosti je napadené rozhodnutí založeno, je sám o sobě jednoznačný, a tedy i transparentní, pokud jde o zadávací podmínku, kterou zakotvuje, tedy o požadavek na počet významných služeb, které mají být k prokázání splnění kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. b) zákona předloženy. Ačkoli předseda Úřadu shledává nezákonnost výroku I. napadeného rozhodnutí, plně se v této souvislosti ztotožňuje s precizním odůvodněním napadeného rozhodnutí v té části, která se vztahuje k výkladu sporného bodu zadávací dokumentace (blíže srov. bod 47 napadeného rozhodnutí).
37. Předseda Úřadu se při interpretaci bodu 6.5 zadávací dokumentace neomezil pouze na jazykový výklad jeho textu, ale za pomoci systematického výkladu posoudil toto ustanovení zadávací dokumentace nikoli izolovaně, nýbrž v kontextu celé zadávací dokumentace, resp. ve vztahu s ostatními jejími ustanoveními, přičemž došel k závěru, že z celého kontextu zadávací dokumentace je spolehlivě patrné, že dodavatelé měli k prokázání splnění této části kvalifikace předložit seznam minimálně čtyř referenčních služeb. Zadavatel totiž v zadávací dokumentaci uvedl, že požaduje, aby dodavatel v posledních 5 letech realizoval „*minimálně 4 služby*“, které následně podrobněji rozdělil do dvou skupin, kdy každá z nich měla zahrnovat minimálně dvě služby. Zároveň zadavatel uvedl, že „*dodavatel prokáže splnění shora uvedené technické kvalifikace předložením seznamu celkem 4 (čtyř) významných služeb, které musí splňovat podmínky uvedené výše v tomto odstavci*“. Současně zadavatel v totožném bodě zadávací dokumentace napsal, že seznam významných služeb bude mít formu čestného prohlášení, které tvoří přílohu č. 4 zadávací dokumentace. I v této příloze zadávací dokumentace jsou ve vztahu k technické kvalifikaci dle § 79 odst. 2 písm. b) zákona zadavatelem předdefinovány čtyři tabulky, které mají dodavatelé ve vztahu k referenčním zakázkám vyplnit. Každá z těchto tabulek je uvozena rubrikou „Referenční služba č. 1“, „Referenční služba č. 2“, „Referenční služba č. 3“ a „Referenční služba č. 4“.
38. Ačkoli z dalšího obsahu dotčené přílohy, jakož ani z textu zadávací dokumentace výslovně nevyplývá, že by dodavatelé měli zakázáno s počtem takových tabulek operovat, tedy některé ubrat či naopak přidat, takto formulovaná příloha č. 4 zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku opět indikuje závěr, že zadavatel požadoval předložení seznamu čtyř významných služeb.

39. Z textu zadávací dokumentace tedy nijak nevyplývá skutečnost, že by k prokázání splnění kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. b) zákona postačoval seznam pouze dvou významných služeb (integrujících obě plnění – PAMS i EIS), jak dovozuje zadavatel v rozhodnutí o námitkách, a naopak z ní výslovně vyplývá, že účastník zadávacího řízení musí k prokázání splnění této kvalifikace předložit seznam minimálně čtyř významných služeb. Nelze tedy přisvědčit zadavateli, když v rozkladu tvrdí, že již ze samotného znění zadávací dokumentace má být zřejmé, že pokud by dodavatel disponoval významnou službou realizovanou v relevantním období, z jejíhož popisu by vyplývalo, že se týkala EIS i PAMS, a to v požadovaných finančních objemech, zadavatel by kvalifikaci považoval za splněnou. Předseda Úřadu se plně ztotožňuje s odůvodněním napadeného rozhodnutí v tom, že takový závěr by se nabízel až na základě rozhodnutí o námitkách, neboť ze samotné zadávací dokumentace toto tvrzení nevyplývá.
40. Namítá-li zadavatel, že Úřad v napadeném rozhodnutí nerefletoval běžnou praxi v zadávacích řízeních, že dodavatelé standardně předkládají „integrované reference“ za účelem prokázání požadovaných dílčích skutečností, aniž by jakkoli rozporovali, že takový způsob prokázání kvalifikace není výslovně připuštěn, a že zadavatelé to běžně akceptují, pak je třeba uvést následující. Je pravdou, že praxe běžná v daném segmentu trhu může být interpretačním vodítkem při výkladu ustanovení zadávací dokumentace zásadně tehdy, pokud tato ustanovení sama o sobě nedávají za použití standardních výkladových metod zcela ostrou a jasnou odpověď na otázku, jaké jsou zadávací podmínky, anebo pokud ji sice dávají, ale takto získaný závěr by se jevil jako iracionální (srov. např. rozhodnutí předsedy Úřadu ve věcech sp. zn. ÚOHS-R0216/2018/VZ či sp. zn. ÚOHS-R0010/2020/VZ). Ve zde řešeném případě lze interpretaci zadávací dokumentace dospět k jednoznačnému závěru o tom, kolik referenčních služeb měli dodavatelé k prokázání své kvalifikace předložit. Požadavek k prokázání jednotlivých zkušeností odděleně a nikoliv v „integrované podobě“ se nejeví a priori jako iracionální. Případná skutečnost, že se obdobná kvalifikační kritéria v praxi běžně prokazují i za použití „integrovaných referencí“ nijak nevypovídá o tom, že by prokazování jednotlivých zkušeností odděleně bylo snad neúčelné či v praxi neužívané či jinak iracionální. Proto nebylo možno této námitce zadavatele přisvědčit.
41. Odůvodnění napadeného rozhodnutí nicméně není s to podložit výrok o netransparentnosti bodu 6.5 zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku, neboť tvrzená netransparentnost se projevuje právě až ve světle závěrů rozhodnutí o námitkách, nicméně jako taková již nemohla mít a také neměla vliv na obsah zadávacích podmínek, a tedy logicky ani na další průběh zadávacího řízení. Ustanovení zadávací dokumentace v části týkající se počtu významných služeb, které bylo nutno předložit k prokázání splnění kvalifikace dle § 79 odst. 2 zákona, samo o sobě netransparentní není, neboť dotčený požadavek zadavatele je formulován jednoznačně. V celém průběhu lhůty pro podání nabídek nepřijal zadavatel ani nic dalšího, co by takový rozpor bylo způsobitelné založit.
42. Předseda Úřadu je tedy přesvědčen, že pokud je domnělý rozpor zadávací dokumentace shledán pouze na základě vyjádření zadavatele uvedeného v jeho rozhodnutí o námitkách, není možné uzavřít, že ustanovení 6.5 zadávací dokumentace je netransparentní, tak, jak učinil Úřad ve výroku I. napadeného rozhodnutí.
43. Nesprávný výklad zadávací dokumentace, týkající se zadávací podmínky stanovující počet požadovaných významných služeb dle § 79 odst. 2 písm. b) zákona, by mohl být předmětem

přezkumu ze strany Úřadu až poté, co by se materializoval v konkrétním úkonu zadavatele, tedy poté, co by jej zadavatel v souvislosti s posouzením prokázání technické kvalifikace aplikoval. Mohlo by se teoreticky jednat např. o situaci, kdy by zadavatel rozhodl o výběru dodavatele, který k prokázání splnění kvalifikace předložil seznam zahrnující méně významných služeb, než jak bylo stanoveno v zadávací dokumentaci. Pokud by proti takovému úkonu byly podány námitky, které by zadavatel odmítl ze stejného důvodu, jako dotčený zadavatel ve svém rozhodnutí o námitkách v nyní šetřeném případě (tedy za pomoci aplikace nesprávného výkladu zadávací dokumentace), zabýval by se Úřad v případě podání návrhu dle § 250 zákona právě tím konkrétním úkonem zadavatele, kterým mohlo dojít k porušení zákona – zde tedy výběrem dodavatele, který neprokázal splnění kvalifikace stanovené v zadávací dokumentaci, odůvodněným nesprávným výkladem zadávací dokumentace. Samotné odůvodnění rozhodnutí o námitkách však vždy představuje pouze odraz úvah zadavatele o důvodnosti podaných námitek, tyto úvahy pak mohou být správné či nesprávné, nicméně samy o sobě zadávací podmínky nemohou změnit. Přípustná změna zadávacích podmínek jako následek rozhodnutí o námitkách by přicházela v úvahu pouze v průběhu lhůty pro podání nabídek, ale po jejím uplynutí nikoli (blíže srov. § 36 odst. 7 a § 99 odst. 1 věta první zákona: *„Zadávací podmínky obsažené v zadávací dokumentaci může zadavatel změnit nebo doplnit před uplynutím lhůty pro podání žádosti o účast, předběžných nabídek nebo nabídek“*). Pokud by zadavatel následně, tedy po skončení lhůty pro podání nabídek, díky námitkám podaným proti jeho dalším úkonům (např. proti posouzení nabídek, proti výběru dodavatele, atd.) zjistil, že zadávací podmínky nebyly v zadávací dokumentaci vymezeny v souladu se zákonem, nepřicházelo by v úvahu jiné zákonné řešení než zrušení zadávacího řízení.

44. Úřad se tedy měl zabývat návrhem navrhovatele pouze v rozsahu námitek jeho návrhu, které mířily proti zadávacím podmínkám. Jak je uvedeno výše, obsah rozhodnutí o námitkách ve vztahu k dotčené části zadávací dokumentace totiž nebyl způsobilý modifikovat jednoznačnou zadávací podmínku týkající se minimálního počtu významných služeb, které měly být předloženy ze strany účastníků zadávacího řízení k prokázání splnění kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. b) zákona.
45. Předseda Úřadu si je vědom skutečnosti, že netransparentnost zadávacích podmínek je dána i v situaci, kdy takové zadávací podmínky umožňují dvojí výklad. Jak např. uvedl Krajský soud v Brně ve svém rozsudku č. j. 62 Af 50/2011-72 ze dne 15. 2. 2012, *„pokud pak zadávací dokumentace, resp. v ní obsažené zadavatelovy požadavky na zpracování nabídky objektivně připouští rozdílný výklad, nemůže taková interpretační nejistota stíhat žádného z uchazečů, ale zadavatele samotného. Je třeba zdůraznit, že je to zadavatel, kdo zadávací dokumentaci vyhotovuje, případně nechává vyhotovovat, a kdo také za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá“*. Znovu je však třeba zopakovat, že sporné ustanovení zadávací dokumentace co do počtu požadovaných významných služeb dle § 79 odst. 2 písm. b) zákona objektivně dvojí výklad nepřipouští a zadavatelem namítaný rozdílný výklad se v průběhu zadávacího řízení pro veřejnou zakázku nijak neprojevil mimo vypořádání námitek navrhovatele v rozhodnutí o námitkách.
46. Z průběhu zadávacího řízení nevyplývá, že by se kdokoli z dodavatelů na základě bodu 6.5 zadávací dokumentace domníval, že k prokázání splnění kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. b) zákona může předložit menší počet referenčních významných služeb, než kolik je popsáno

v zadávací dokumentaci. Nedošlo ani k podání žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace v této části dle § 99 zákona, v němž by se mohl rozdílný výklad ze strany zadavatele projevit.

47. Jediným, kdo vymezení minimálních požadavků zadavatele na prokázání splnění kvalifikace v bodě 6.5 zadávací dokumentace rozporoval, byl navrhovatel, a to z důvodu tvrzeného diskriminačního charakteru této podmínky, neboť ji vyložil takovým způsobem, podle kterého by k prokázání splnění dotčené části kvalifikace nepostačoval nižší počet tzv. integrujících významných služeb než čtyři, což je ostatně ten výklad, který ze zadávací dokumentace jednoznačně a objektivně plyne. Ani navrhovatel tedy nepochybně, že zadavatel požadoval předložení minimálně čtyř služeb. O důvodech, pro které zadavatel předložení „integrovaných referencí“ následně připustil, lze pouze spekulovat a tato otázka není ostatně ani ve zdejším řízení relevantní.
48. Jak je uvedeno shora, zadávací podmínka dle bodu 6.5 zadávací dokumentace představuje jednoznačný požadavek zadavatele na přeložení minimálně čtyř významných služeb odpovídajících dalším požadavkům zadavatele. Ačkoli zadavatel v rozhodnutí o námitkách podal výklad tohoto ustanovení zadávací dokumentace, který této zadávací podmínce neodpovídá (ba dokonce jí přímo protiče, protože je třeba jej odmítnout jako nesprávný), není důsledkem tohoto závěru netransparentnost bodu 6.5 zadávací dokumentace. Obsah předmětného ustanovení zadávací dokumentace (zadávací podmínka) je z tohoto ustanovení totiž jasně zřetelný. Interpretoval-li si zadavatel při svém následném úkonu v zadávacím řízení příslušné ustanovení zadávací dokumentace zjevně nesprávně, nemůže to mít na podobu zadávací podmínky vliv.
49. Předseda Úřadu tedy uzavírá, že ustanovení zadávací dokumentace, uvedené v bodě 6.5 zadávací dokumentace netrpí vadou netransparentnosti z toho důvodu, který uvádí Úřad ve výroku I. napadeného rozhodnutí. Pokud jde o počet zadavatelem požadovaných významných služeb dle § 79 odst. 2 písm. b) zákona, jedná se o podmínku vymezenou jednoznačným a přezkoumatelným způsobem, což však ještě neznamena, že se ve světle námitek navrhovatele proti zadávacím podmínkám ze dne 24. 1. 2020 nemůže jednat o zadávací podmínku v rozporu se zákonem. Pokud však Úřad shledal rozpor dotčeného ustanovení zadávací dokumentace se zásadou transparentnosti pouze na základě existence rozdílného výkladu uvedeného zadavatelem v jeho rozhodnutí o námitkách, jedná se o nesprávný právní závěr a napadené rozhodnutí je nutné z tohoto důvodu zrušit.

VI. K důvodům nařízení předběžného opatření

Tímto rozhodnutím o rozkladu předseda Úřadu ruší napadené rozhodnutí, v jehož výroku III. bylo zadavateli nařízeno předběžné opatření spočívající v uložení zakazu uzavřít smlouvu v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku až do pravomocného skončení správního řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S0078/2020/VZ.

50. Ve smyslu § 61 odst. 1 správního řádu může správní orgán z moci úřední nebo na požádání účastníka řízení před skončením řízení rozhodnutím nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by bylo ohroženo provedení exekuce. V právu veřejných zakázek platí, že nařízením předběžného opatření lze rovněž zajistit účel správního řízení, jehož předmětem přezkumu je postup zadavatele při zadávání veřejné zakázky. Z textace zákona totiž plyne, že po uzavření smlouvy

na veřejnou zakázku je přezkum postupu zadavatele vyloučen a je nutno správní řízení zastavit (blíže srov. § 257 písm. j) zákona), neboť v souladu s § 263 odst. 2 zákona platí, že po uzavření smlouvy již nelze uložit nápravné opatření. Tento závěr byl rovněž potvrzen judičiální praxí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 4 As 249/2014-43 nebo rozsudek téhož soudu ze dne 18. 9. 2019, č. j. 3 As 184/2019-203).

51. Předseda Úřadu je přesvědčen, že v šetřené věci existuje nezbytná potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků tohoto správního řízení, neboť tzv. blokační lhůta ve smyslu § 246 odst. 1 písm. d) zákona, podle kterého nesmí zadavatel ve lhůtě 60 dnů ode dne zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele uzavřít s vybraným dodavatelem smlouvu, dne 14. 4. 2020 uplynula a správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0078/2020 nebylo dosud pravomocně ukončeno. Je zde tedy reálná obava, že by zadavatel mohl ještě před vydáním rozhodnutí Úřadu ve věci samé uzavřít s vybraným dodavatelem smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky, čímž by došlo ke zmaření účelu vedeného správního řízení.
52. Tímto účelem je uložení nápravného opatření v případě zjištěného porušení postupu pro zadání veřejné zakázky zadavatelem, tzn. zjednání nápravy v době, kdy lze ještě pochybení zadavatele napravit, což je možné pouze před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku. Jak je uvedeno shora, v souladu s § 257 písm. j) zákona je totiž Úřad povinen správní řízení zastavit, pokud zadavatel v jeho průběhu uzavřel smlouvu na plnění předmětu přezkoumávané veřejné zakázky.
53. Zároveň je třeba uvést, že ve zdejší věci nelze očekávat okamžité rozhodnutí ve věci. Materie veřejných zakázek se v obecné rovině považuje za složitou a rovněž konkrétní okolnosti řešeného případu vypovídají o jeho komplikovanosti. Především lze poukázat na to, že sporné otázky v tomto správním řízení představují odbornou problematiku informačních systémů, která se projevuje v popisu předmětu veřejné zakázky, stanovení minimálních požadavků zadavatele na prokázání splnění technické kvalifikace, jakož i vymezení dílčích hodnotících kritérií. Úřad se těmito otázkami v podstatě vůbec nezabýval, neboť věc posoudil pouze v intencích domnělého porušení zásady transparentnosti. V dalším řízení proto bude muset přistoupit k posouzení návrhu z pohledu nastíněného v tomto rozhodnutí o rozkladu, přičemž je možné, že bude muset provést další dokazování. Není tedy ani rozumně myslitelné, že by bylo možno meritorní přezkum postupů zadavatele v šetřeném zadávacím řízení učinit v řádu dní. Ohledem toho lze poukázat i na judikaturu správních soudů, která za přiměřenou lhůtu k vydání rozhodnutí v oblasti přezkumu veřejných zakázek považuje lhůtu 60 dní (blíže srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 8. 2. 2013, č. j. 62 A 92/2012-64).
54. Ačkoli platí, že zákaz uzavření smlouvy nutně zpomalí postup zadavatele v zadávacím řízení, neboť bude nucen případně uzavření smlouvy odložit, kdyby zadavatel v zadávacím řízení uzavřel s vybraným dodavatelem smlouvu na veřejnou zakázku, bylo by nadále znemožněno uložení opatření k nápravě zadavateli. Jak je uvedeno shora, Úřad by musel správní řízení dle § 257 písm. j) zákona zastavit, což by znamenalo, že byl zmařen účel správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.
55. S ohledem na to, že předběžné opatření je opatřením dočasným, omezeným pouze na dobu trvání správního řízení, jeví se uložení předběžného opatření jako přiměřený zásah do právní

sféry zadavatele. Veřejný zájem na zachování možnosti uskutečnit přezkum zákonnosti jeho postupu při zadávání veřejné zakázky totiž musí nutně převládnout nad zájmem zadavatele na rychlosti postupu v zadávacím řízení.

56. Předseda Úřadu tedy výrokem II. tohoto rozhodnutí o rozkladu ukládá zadavateli předběžné opatření spočívající v uložení zakazu uzavřít smlouvu v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku až do pravomocného skončení správního řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S0078/2020.

VII. Závěr

57. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že nastaly důvody pro zrušení napadeného usnesení, rozhodl předseda Úřadu tak, jak je ve výrocích I. a II. uvedeno. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže je při svém rozhodování vázán právním názorem vysloveným v tomto rozhodnutí, bude tedy pokračovat ve správním řízení zahájeném na základě návrhu navrhovatele, a pokud neshledá procesní okolnosti vyžadující zastavení tohoto správního řízení, bude se zabývat obsahem předmětného návrhu, jakož i relevantními rozkladovými námitkami.

POUČENÍ

Proti výroku I. tohoto rozhodnutí o rozkladu se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

Proti výroku II. tohoto rozhodnutí o rozkladu, jímž je zadavateli nařízeno předběžné opatření, lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Rozklad proti rozhodnutí o předběžném opatření nemá podle § 61 odst. 2 správního řádu odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mendelova univerzita v Brně, Zemědělská 1665/1, 613 00 Brno
2. MAGION system, a.s., Jiráskova 1252, 755 01 Vsetín

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy